

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Centru)

Jud. A.Gafton

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:

A.Bostan, A.Pahopol, V. Negru

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Consiliul municipal Chișinău, intervenient accesoriu – Întreprinderea de Stat Teatrul dramatic de Stat pentru Tineret „S ULIȚÎ ROZ”, privind anularea deciziei nr. 3/37-25 din 19 noiembrie 2015 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din bd. Cuza-Vodă, 19/3 lit. A (etajul I) Întreprinderii de Stat Teatrul dramatic de Stat pentru Tineret „S ULIȚÎ ROZ”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 09 februarie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către Consiliul municipal Chișinău, intervenient accesoriu - Întreprinderea de Stat Teatrul dramatic de Stat pentru Tineret „S ULIȚÎ ROZ”, privind anularea deciziei nr. 3/37-25 din 19 noiembrie 2015 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din bd. Cuza-Vodă, 19/3 lit. A (etajul I) Întreprinderii de Stat Teatrul dramatic de Stat pentru Tineret „S ULIȚÎ ROZ”.

În motivarea acțiunii a indicat că, Consiliul municipal Chișinău prin decizia nr. 3/37-25 din 19 noiembrie 2015 a transmis în locațiune, pe un termen de 3 ani, fără drept de privatizare, Întreprinderii de Stat Teatrul Dramatic de Stat pentru tineret „S ULIȚÎ ROZ”, încăperile cu suprafața de 120,7 m² din incinta Liceului Teatral Orășenesc din bd. Cuza-Vodă, 19/3 lit. A (etajul 1), pentru amplasarea sediului teatrului.

A explicat că, Oficiul Teritorial Chișinău în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

A relevat că, prin notificarea 1304/QT4-2511 din 16 decembrie 2015 a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea deciziei nr. 37-25 din 19 noiembrie 2015, ca fiind emisă contrar legislației.

A mai menționat că, potrivit art. 68 alin. (3) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, care prevede că, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat.

A statuat că, în cazul în care, în termenul stabilit, autoritatea locală emitentă nu a reexaminat actul contestat, Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat. Ca rezultat a înaintat acțiunea în judecată.

A remarcat că, Consiliul municipal Chișinău la adoptarea deciziei nr. 37-25 din 19 noiembrie 2015, Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din bd. Cuza-Vodă, nr. 19/3 lit. A (etajul 1) întreprinderii de Stat Teatrul Dramatic de Stat pentru tineret „S ULIȚÎ ROZ”, nu a ținut cont de prevederile legale ale art. 77 alin. (3), (5), al Legii nr.436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală care prevede, că bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

La fel a invocat că, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu „Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.136 din 10.02.2009, care stabilește că, organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de: „asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanți, cu excepția celor lipsiți de acest drept și proprietatea prețului maxim propus”.

A solicitat anularea deciziei nr. 3/37-25 din 19 noiembrie 2015 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din bd. Cuza-Vodă,

19/3 lit. A (etajul I) Întreprinderii de Stat Teatrul dramatic de Stat pentru Tineret „S ULIȚÎ ROZ”.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 16 februarie 2017 cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă integral, s-a dispus anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/37-25 din 19 noiembrie 2015 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din bd. Cuza-Vodă, nr.19/3, lit.A (etajul 1) Întreprinderea de Stat „Teatrul dramatic de Stat pentru Tineret „S ULIȚÎ ROZ”, ca fiind ilegală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017.

La 28 februarie 2018 Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2017, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe invocând că acestea au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel și instanța de fond nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt neîntemeiate și eronate constatările instanțelor ierarhic inferioare privind anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/37-25 din 19 noiembrie 2015 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din bd. Cuza-Vodă, nr.19/3, lit. A (etajul 1) Întreprinderea de Stat „Teatrul dramatic de Stat pentru Tineret „S ULIȚÎ ROZ”, ca fiind ilegală.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 octombrie 2017, expediată în adresa părților la 26 februarie 2018 (f.d 74), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 a fost depus la 28 februarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin

însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu